

เอกสารข่าวด้านต่างประเทศ FOREIGN AFFAIRS NEWSLETTER

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กลุ่มงานข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศ

โทร. ๒๓๕๓๗ ๓๑๐๐ ต่อ ๓๑๔๙-๕๐ โทรสาร ๐ ๒๓๕๓๗ ๓๑๔๙ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ nird@parliament.go.th

ฉบับที่ ๗ ประจำเดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ประมวลข่าวต่างประเทศ

๑. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

- วุฒิสภาฟิลิปปินส์เห็นชอบกฎหมายอนุญาตให้ลาคลอตบุตรได้ ๑๐๐ วัน

๒. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

- การเลือกตั้งเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม

๑. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ : วุฒิสภาฟิลิปปินส์เห็นชอบกฎหมายอนุญาตให้ลาคลอดบุตรได้ ๑๐๐ วัน (วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๙)

เมื่อวันจันทร์ที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ วุฒิสภาฟิลิปปินส์มีมติ ๑๙ ต่อ ๐ คะแนนเสียง เห็นชอบกฎหมายอนุญาตให้ลูกจ้างสตรีที่ทำงานทั้งในหน่วยงานเอกชนและหน่วยงานของรัฐ สามารถลาคลอดบุตรได้เป็นเวลา ๑๐๐ วัน ทั้งนี้ ปัจจุบัน กฎหมายฟิลิปปินส์อนุญาตให้สตรีที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐลาคลอดบุตรได้ ๖๐ วัน ขณะที่สตรีที่ทำงานในหน่วยงานเอกชนมีสิทธิลาคลอดบุตรได้ ๖๐ - ๗๘ วัน ขึ้นอยู่กับวิธีการคลอดบุตรว่าเป็นการคลอดบุตรตามธรรมชาติหรือการผ่าตัดคลอดบุตร

นาง Pia Cayetano สมาชิกวุฒิสภาผู้สนับสนุนกฎหมาย ฉบับที่ ๒๙๘๒ หรือกฎหมายขยายระยะเวลาการลาคลอดบุตรฉบับปี ๒๕๕๘ นี้ กล่าวว่า กฎหมายฉบับเดิมกำหนดระยะเวลาในการลาคลอดบุตรไว้ต่ำกว่า ๙๘ วัน ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (International Labour Organization - ILO) กำหนดไว้ ซึ่งเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในทวีปเอเชียแล้ว ถือว่าฟิลิปปินส์ยังล้าหลังกว่าประเทศอื่นในเรื่องกฎหมายการลาคลอดบุตร โดยประเทศอื่น ๆ ในทวีปเอเชียกำหนดระยะเวลาที่อนุญาตในการลาคลอดบุตร ไว้ดังนี้ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ๑๒๐ - ๑๘๐ วัน สาธารณรัฐสิงคโปร์ ๑๑๒ วัน และราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐอินโดนีเซีย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ๘๔ วัน

อย่างไรก็ดี นาง Cayetano กล่าวว่า กฎหมายฉบับดังกล่าวมุ่งหวังจะให้สตรีที่คลอดบุตรได้มีระยะเวลาเพียงพอในการพักผ่อนร่างกาย และมีสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ รวมถึงทำหน้าที่มารดาได้อย่างเต็มที่ก่อนที่จะกลับมาทำงานประจำต่อไป ทั้งนี้ จะมีการสนับสนุนด้านการเงินแก่สตรีเหล่านั้นในระหว่างการลาคลอดบุตรด้วย

สตรีที่ลาคลอดบุตรสามารถขอลาคลอดบุตรเพิ่มได้อีก ๓๐ วัน จากวันลาคลอดปกติ แต่จะไม่ได้รับค่าจ้าง โดยลูกจ้างจะต้องทำหนังสือแจ้งแก่หัวหน้าหน่วยงานก่อนถึงวันลาคลอดบุตรวันสุดท้าย ๔๕ วัน อนึ่ง ภายใต้กฎหมายฉบับดังกล่าว สตรีที่เป็นลูกจ้างของหน่วยงานเอกชนมีสิทธิลาคลอดบุตรและจะต้องได้รับเงินเดือนค่าจ้างไม่น้อยกว่าสองในสามของเงินเดือนปกติ สำหรับนายจ้างที่บริษัทมีปัญหาทางธุรกิจ ร้านค้าปลีก และธุรกิจบริการที่มีคนงานไม่เกิน ๑๐ คน ได้รับการยกเว้นไม่ต้องจ่ายเงินเดือนแก่พนักงานที่ลาคลอดบุตร

ที่มา : www.cnnphilippines.com (๒๐ มกราคม ๒๕๕๙)

www.philstar.com (๑๙ มกราคม ๒๕๕๙)

www.rappler.com (๑๘ มกราคม ๒๕๕๙)

๒. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม : การเลือกตั้งเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม (วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙)

เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๙ ที่ประชุมใหญ่พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามมีมติยอมรับการถอนตัวจากการเลือกตั้งเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามของ นาย Nguyen Tan Dung นายกรัฐมนตรีเวียดนาม ทำให้นาย Nguyen Phu Trong วัย ๗๑ ปี ดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามต่อไปอีก ๕ ปี ซึ่งเป็นการดำรงตำแหน่งครั้งที่ ๒ โดยตำแหน่งเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามนี้ถือเป็นตำแหน่งผู้นำสูงสุดของเวียดนาม ทั้งนี้ การแต่งตั้งนาย Trong ดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรคฯ อีกครั้ง อาจช่วยชะลอการเปิดประเทศแบบเศรษฐกิจมุ่งเน้นตลาด แต่จะไม่ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ด้านความสัมพันธ์กับจีนและสหรัฐอเมริกา

นาย Trong ผู้นำพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม มีประสบการณ์ด้านเศรษฐกิจตามแบบสหภาพโซเวียต และยังมี ความใกล้ชิดกับจีนซึ่งเป็นคู่ค้าอันดับต้นของเวียดนาม โดยนาย Trong เคยต่อต้านการวิพากษ์วิจารณ์จีน เรื่องการติดตั้งอุปกรณ์ขุดเจาะน้ำมันลงในน่านน้ำซึ่งเป็นทวิภาคีวิจารณ์กันในปี ๒๕๕๗

อย่างไรก็ตาม การเดินทางไปเยือนทำเนียบขาวของนาย Trong เมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๘ ให้ความสำคัญในการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่เวียดนาม

สำหรับการเลือกตั้งผู้นำสูงสุดของเวียดนามนั้น ประชาชนชาวเวียดนาม ๙๓ ล้านคน ไม่มีสิทธิเลือกตั้ง ผู้นำของตนเอง พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามมีอำนาจออกกฎในการปกครองประเทศ และอยู่เหนือรัฐบาล ทหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ โดยในทุก ๆ ๕ ปี สภาของพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนามซึ่งประกอบด้วย ผู้แทนสมาชิกพรรคจำนวน ๑,๕๑๐ คน จะเลือกตั้งคณะกรรมการกลางของพรรคคอมมิวนิสต์ จำนวน ๑๘๐ คน และคณะกรรมการบริหารสูงสุดของพรรคคอมมิวนิสต์จำนวน ๑๖ คน ซึ่งในจำนวนคณะกรรมการบริหารสูงสุดฯ จะมีผู้ได้รับเลือกเป็นเลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม ๑ คน ซึ่งถือเป็นตำแหน่งที่มีอำนาจสูงสุดในการปกครอง ประเทศ ส่วนผู้ที่มีอำนาจรองลงมาคือนายกรัฐมนตรี ซึ่งจะเลือกจากคณะกรรมการบริหารสูงสุดฯ เช่นเดียวกัน การจัดการประชุมดังกล่าวของพรรคคอมมิวนิสต์ได้จัดเป็นการภายใน ณ กรุงฮานอย

ที่มา : www.nytimes.com (๒๗ มกราคม ๒๕๕๙)

www.theguardian.com (๒๗ มกราคม ๒๕๕๙)

www.voanews.com (๒๕ มกราคม ๒๕๕๙)

นางสาวกัลยา ดวงทอง
นักวิเคราะห์สัมพันธ์ชำนาญการ
กลุ่มงานข้อมูลข่าวสารระหว่างประเทศ
สำนักความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
๒๘ มกราคม ๒๕๕๙